

[Bækgaard.]

er en Nedsættelse, og ikke en Forhøjelse. Dermed skal ikke være sagt, at en Omlægning ikke ogsaa har sin Berettigelse, men en Omlægning som den her foreslaaede mener vi ikke er paa sin Plads, thi den stiler direkte imod en Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen og staar saaledes i Modsetning til det, som vi mener er rigtigt. De foreliggende Oplysninger angaaende Beskatningen i Amtskommunerne viser ogsaa dette, idet det viser sig, at de fleste Amtskommuner har benyttet den tidligere § 50, som nu bliver overflødiggjort ved de nye Regler. Men ikke mindre end 9 af disse Amter vil blive afskaaret fra at ligne saa meget paa Indbyggerne, udenom Ejendommene, som de tidligere har gjort. De vil blive nødt til at ligne noget mere paa faste Ejendomme end hidtil, og det vil medføre en direkte Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen. Vi mener ikke, det er i den Retning, Udviklingen bør gaa.

Nedsættelse af Ejendomsskatterne er et Problem, som drøftes Gang paa Gang, og som er aktuelt baade her paa Rigsdagen og udenfor, og mit Parti er vedblivende af den Opfattelse, at det er noget, vi ikke kommer udenom. For Resten troede jeg ogsaa, at man selv indenfor Regeringspartierne efterhaanden var kommet ind paa at rette Opmærksomheden paa de stærkt tyngende Skatter i Landkommunerne, men endnu har man ikke set, at det har givet sig noget praktisk Udslag.

Jeg vil gerne henstille — og det skal jeg slutte med — til den højtærede Minister, om vi ikke kunde komme ind i en Forhandling om det foreliggende Lovforslag, gaaende ud paa at ændre det saaledes, at det tog Sigte paa en Nedgang i Ejendomsbeskatningen i Stedet for en Forhøjelse, som Tilfældet efter min Mening er med Forslaget i dets nuværende Skikkelse. Et saadant Arbejde vil vi være villige til at gaa ind i, idet vi mener, det først og fremmest er en Nedsættelse af Skatterne, der tiltrænges.

Johs. Hansen: Det foreliggende Lovforslag er, bortset fra et enkelt Omraade, ganske svarende til de Regeringsforslag, der gennem flere Aar er blevet fremsat, dels i denne Sal, dels i det andet høje Ting. Jeg kan derfor i det store og hele nøjes med at henvise til de Udtalelser, der fra mit Partis Side er fremsat tidligere, og saa for øvrigt anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling. Men om det Omraade, hvor Forslaget

rummer en Ændring, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger. Det vedrører Amtsraadernes Ret til Skatteudskrivning paa Statsskatteyderne. Det foreliggende Lovforslag giver Amtsraadene Adgang til at bestemme, at den Del af Amtsfondens Fornødenheder, der i det enkelte Skatteaar overstiger 7 pro mille af den afgiftspligtige Grundværdi indenfor Amtsraads-kredsen, paalignes Statsskatteyderne under Lagttagelse af visse Regler. Forslaget, der blev fremsat i Fjor, regnede saavel som tidligere Forslag her ikke med 7 pro mille, men med 8,5 pro mille, og det foreliggende Forslag byder saaledes paa en større Mulighed for Lettelse af Amtsskat-terne, end Tilfældet tidligere har været. Nu ved jeg naturligvis godt, at det, der ligger bagved denne Nedsættelse af Pro-millen fra 8,5 til 7, er, at Amtsskatterne i de Aar, der er forløbet, siden Forslaget blev fremsat første Gang, er blevet mindre, end de oprindelig var. Jeg vil, uden at have foretaget nogen Beregning der-over, antage, at udtrykt i Kroner vil Ned-sættelsen til 7 pro mille i Forhold til de nuværende Amtsskatter omtrent give et lignende Beløb som det, der indkom med de 8,5 pro mille i Forhold til Amtsskat-ternes Højde den Gang, men alligevel gælder det, at naar vi indfører de 7 pro mille i Stedet for de 8,5 pro mille, ligger der deri en Indrømmelse, som det undrer mig, at det ærede Medlem, der talte før, ikke tog imod med mere Tak, end han gjorde, for hans Taknemmelighed var jo saare kølig og saare begrænset.

Der er et Bilag til Lovforslaget, som viser, hvorledes Amtsraadene for Aaret 1932—33 har lignet et Beløb af 5 794 000 Kr. paa Sognekommunerne, medens Forslaget om de 7 pro mille vilde give Amtsraadene Adgang til at ligne 5 805 000 Kr. paa Landkommunernes Skatteydere. Det vil altsaa sige, at Amtsraadene efter Forslaget om de 7 pro mille faar Adgang til at ligne det samme Beløb paa Statsskatte-yderne, endda en lille Smule mere, en halv Snes Tusind Kroner mere, end de i det Aar, vi nu befinder os i, har lignet paa Sognekom-munerne ifølge § 50. De to Beløb er altsaa omtrent lige store. Men naar man sammenholder dem, maa man erindre, at efter den nugældende Ordning, efter Landkommunal-lovens § 50, vender omtrent Halvdelen af de 5,8 Mill. Kr. tilbage til de sognekommunale Ejendomsskatteydere; omtrent Halv-delen af Beløbet — jeg vil antage ca. 2,7 Millioner — bliver flyttet fra at være Amtsskatter til at være sognekommunale Ejen-